

EWANGELIA WG Św. JANA (ROZDZIAŁY 12-14)

ROZWAŻANIA

Dom Dziewicy Marii w Efezie (tur. Meryem Ana Evi)
Ewangelista Jan spędził tu ostatnie lata swojego życia

Świątynia Jerozolimska (Herodiańska)

Brama Złota

(J 12, 1-11)
Uczta w Betanii

- * Jezus chętnie przebywa z ludźmi, rozmawia z nimi i ucztuje
- * **Uczta wdzięczności**, urządzona dla Jezusa przez Łazarza i jego siostry (12,2)
- * **Namaszczenie nóg Jezusa** przez Marię
(„*namaszczenie go na Jego pogrzeb*” (12,7),
rytualne zainicjowanie wydarzeń Wielkiego Tygodnia
(Jezus - Kapłan, Prorok i Król))
- * Troska Judasza o ubogich?
- * Jezus odpiesza zarzut:
„*Zostaw ją, przechowała to, aby mnie namaścić na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, Mnie zaś nie zawsze macie*” (12,18)
- * **Uczniowie winni troszczyć się o Jego Ciało**, nie tylko o kwestie charytatywne (ubodzy), lecz także o wszystko co łączy się z zabezpieczeniem funkcjonowania tej bosko-ludzkiej instytucji.

Do rozważenia:

- **Jaki jest nasze podejście do ludzi, których uważamy za grzeszników?**
- **Czy nasz stosunek do „ubogich” nie opiera się głównie na charytatywności?**

(J 12, 12-19) Jezus - Król wjeżdżający do Jerozolimy

Chwalebne wywyższenie Jezusa (symbole, znaczenia)

Jedna z ostatnich perykop wpisujących się w Księgę Znaków (powiązanie z szerszym kontekstem

Ewangelii św. Jana)

- 1) **Król wjeżdżający do Jerozolimy** - symbolu Starego Testamentu, „świadka” męki, śmierci i zmartwychwstania
- 2) Hosanna - „Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie” (grecki odpowiednik hebr. wyrażenia „Daj proszę zbawienie”)
- 3) Król Izraela - tytuł mesjański i wyznanie Bóstwa Jezusa
- 4) Dwa symbole:
 - **wjazd na osiołku** (prorok Zachariasz 9,9) - Mesjasz, Król Pokoju przynoszący światu zbawienie przybywa nie w splendorze i przepychu lecz w pokorze sługi
 - symboliczna inauguracja czasów ostatecznych - Bóg chce obdarować człowieka pełnią swojej zbawczej miłości

Chwalebne wywyższenie Jezusa (symbole, znaczenia), c.d.

- **gałązki palm daktylowych** - drzewa święte, symbol długiego życia, ich obecność przy wejściu do jerozolimskiej świątyni symbolizuje majestat Boga (na monetach rzymskich palma symbolizowała Judeę)

5) **Jezusowi Królowi** - cała Jerozolima, cała Judea oddaje hołd jako swojemu władcy - jako Królowi Izraela
- za kilka dni będzie żądać najbardziej okrutnej i haniebnej śmierci

Do rozważenia:

- Czy w naszym życiu miało miejsce doświadczenie wywyższenia Jezusa?
- Czy zdarzają się sytuacje prawdziwej pokory, choć mamy powody do czucia się lepszymi od innych, dumnymi z posiadanej władzy, zamożności, przywilejów?

(J12, 44-50)

Jezusowe ostateczne wezwanie...

*Krzyk Jezusa (gr. *kradzo*) wzywający do wiary w Niego - adresatem są wszyscy słuchacze i czytelnicy w historii chrześcijaństwa

***Wiara dla wszystkich!** (Jezus nikogo nie wyklucza)

***Jezus posłany przez Ojca i pełniący Jego wolę!**

*Uwierzyć w Jezusa oznacza także uwierzyć w Ojca, do którego on jest Drogą

* W Jezusie, Bóg Ojciec staje się widzialny i dostępny dla każdego człowieka

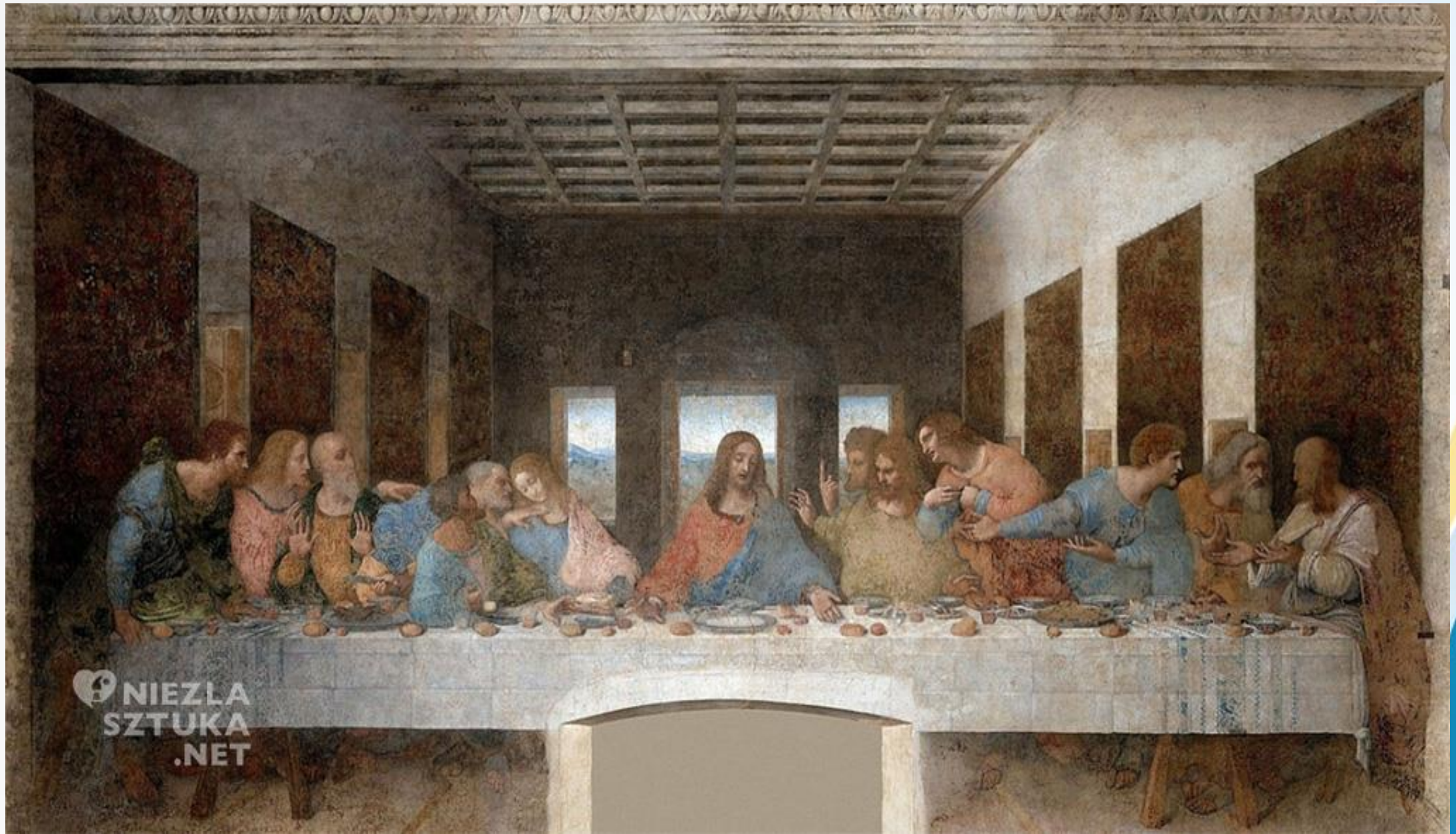
*„Nie przyszedłem po to, by świat potępić, ale by świat zbawić”
(J12,47)*

- * Jezus to jedyna, prawdziwa droga prowadząca do Ojca, który jest Życiem
- * Ewangelia to Dobra Nowina dla każdego człowieka
- * Wybór wiary jest podstawowym wyborem, którego każdy musi dokonać osobiście; jego brak to wyrzeczenie się życia wiecznego i opowiedzenie za śmiercią

Do rozważenia:

- * **W jakich okolicznościach dokonał się w naszym życiu wybór wiary?**

Ostatnia Wieczerza (Leonardo da Vinci, 1495-98) Santa Maria Delle Grazie, Mediolan

(J13, 1-20)
**Jezus umywa
nogi uczniom**

- Jezus spożywa z uczniami Ostatnią Wieczerzę
- **Czynność obmycia nóg uczniom (13, 1-11)**
 - 1) obmycie rytualne w kontekście religijnym (etyczna czystość kapłanów przed posługą w świątyni jerozolimskiej - ręce i nogi;
 - przepisy Miszny - nakaz wobec wszystkich, którzy wchodzą do świątyni)
 - 2) cele higieniczne i relaksacyjne
 - 3) obmywanie nóg komuś innemu tylko w wypadku zaproszonych na ucztę gości przez służbę lub niewolników gospodarza
 - niedopuszczalne umywanie nóg gościom przez gospodarza (znak poddaństwa)

Gest obmycia nóg (znaczenie)

Wyjaśnienie znaczenia obmycia nóg uczniom (J13,12-20)

-opór Piotra: „*Nigdy nie będziesz umywał mi nóg*” (13,8a)

-Jezus przyjmuje postawę sługi/niewolnika:

„*Jeśli Cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze mną*”(13,8b)

-Uczniowie już są „wykąpani”, a więc przeszli inicjację włączenia do wspólnoty wiary;

- Gest Jezusa ma dać im udział w **Jego godzinie** - męce, śmierci i zmartwychwstania

-Droga do życia wiecznego prowadzi przez udział w Jego męce i śmierci

-Uczniowie nie rozumieją znaczenia tego gestu (np.zaparcie się Piotra; strach uczniów, ukrywanie się po ukrzyżowaniu Pana)

- „*Jeśli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem Wasze nogi, również i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi*” (13,14)

-Ważne jest okazywanie sobie pokory, na wzór tej, jaką niewolnik okazuje swojemu Panu w geście umycia nóg

- **Wzorzec jedyny** - kryterium rozstrzygające, czy rzeczywiście jesteśmy uczniami Jezusa, czy też nie...

-Do rozważenia:

Czym jest dla nas pokora? W jakich sytuacjach naszego życia ma ona miejsce? W jakich sytuacjach przeżywamy trudności?

Judasz (obraz Marka Kubskiego)

Judasz - tragiczny apostoł (J 13,21-30)

-**Jezus wiedział, że Judasz go zdradzi**, ale traktował go tak jak innych, **kochał go** i wierzył, że Jego miłość może go zmienić...

-Judasz był skarbnikiem; podczas wieczerzy zajmował uprzywilejowane miejsce obok Jezusa, po lewej stronie (drugie co do ważności miejsce po Umiłowanym Uczniu, a przed Piotrem; Judasz pozostał przy Mistrzu, gdy wielu odeszło

-W Judaszu toczy się **walka wewnętrzna** (diabeł nakłania jego serce by wydał Jezusa) - tylko Jan nie odnotowuje, by za zdradę miał wziąć pieniądze

-Szatan wstąpił w Judasza, gdy Jezus podał mu kawałek chleba umoczonego w winie:

„Zrób szybciej, co masz uczynić” (13,27b);

-Jezus dał przyzwolenie, to co zrobił Judasz było integralnym elementem Bożego planu (ks. J.Kręcidło mówi o dopuszczeniu Bożym)

-Judasz był w pewien sposób realizatorem Bożych planów, co nie oznacza, że nie miał własnej woli...

Do rozważenia:

-**Czy doświadczyliśmy we własnym życiu walki wewnętrznej?
Jaki był jej przebieg i efekty?**

(J 14, 1-14)

Jezus jedyny
przewodnik w
drodze do Ojca

Jezus podejmuje dialog z uczniami, uświadamia im, że odchodzi do Ojca:

„Wierzycie w Boga i we Mnie wierzcie” (14,2)

„Panie, nie wiemy dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę? (14,5)

„Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie” (14,6); tłum.z greckiego”

„Ja jestem prawdziwą drogą prowadzącą do życia”

-Życiem jest wieczne przebywanie z Ojcem w niebie

-Trudności uczniów w uznaniu Jezusa za Syna Bożego, równego Ojcu (wychowani w tradycji ST)

-W istocie to Ojciec dokonuje cudów przez Jezusa (dzieła)

-Bóg Ojciec jest otoczony chwałą w Synu, przez

•niego pielgrzymujemy do ojca

Miłość - istota
tożsamości
ucznia
Jezusa
(J 14, 21-24)

**„Jeśli mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę”
(14,23a)**

- Codzienne praktykowanie miłości ma wyrażać się w Dziesięciorgu Przykazań
- Kto trwa w miłosnej relacji z Jezusem i z Ojcem otrzymuje **dar widzenia** tego, czego nie mogą zobaczyć ci, którzy znają jedynie teorię miłości
- Tylko ten kto kocha może stać się mieszkaniem Boga
- Uwierzenie w „szaleństwo” miłości Ojca, który zdecydował się wydać (za nas/za mnie) na haniebną śmierć swojego jedyne Syna
- Poznać pełnię Bożego Objawienia to doświadczyć ogromu zbawczej miłości, odpowiedzieć miłością gotową bezwarunkowo naśladować Chrystusa, w Jego całkowitym powierzeniu się miłości Ojca, aż po cierpienie i hańbę krzyża...
- obietnica zesłania Ducha Świętego, Ducha relacji, Ducha pokoju...

Do rozważenia:

- W jaki sposób praktykujemy miłość? Co sprawia największej trudności, a co daje nam siłę?**

